

Bemærkninger til forslaget

Dansk Folkeparti og Enhedslisten finder, at regeringen ikke alene burde have orienteret Folketingets Europaudvalg, men også søgt forhandlingsmandat i udvalget, før regeringen fremsatte sit forslag om flertalsafgørelser om afgifter til Maastricht-Traktaten. Men regeringen ville ikke søge mandat, og et flertal i udvalget vedtog den 11. september 1996 en beretning, der giver regeringen mulighed for at fremsætte en række traktatændringer uden at søge mandat hertil i udvalget.

I konsekvens heraf meddelte Dansk Folkeparti og Enhedslisten, at Folketinget så bør tage stilling til regeringens traktatforslag, så der sikres en åben debat i salen, og således at de enkelte partiers holdning til traktatforslagene kan komme klart frem. Herunder håber forslagsstillerne at få afklaret, om der faktisk er et flertal i Folketinget, der støtter indholdet i regeringens forslag.

Forslagsstillerne finder, at det er udemokratisk, at forslag om ændringer af Maastricht-Traktaten på Danmarks vegne kan fremsættes, uden at der har været en omfattende offentlig debat herom, og uden at Folketinget har taget stilling til disse forslag.

Dansk Folkeparti og Enhedslisten finder begge, at regeringens forslag om nye traktatbestemmelser vedrørende flertalsafgørelser om afgifter på den baggrund bør trækkes tilbage.

Dansk Folkeparti finder, at regeringen søger at legitimere sit forslag med, at det er nødvendigt at have flertalsafgørelser vedrørende miljøafgifter for at fremme miljø sagen. Dansk Folkeparti finder i forhold til dette synspunkt, at det er umuligt at definere, hvornår der er tale om en miljøafgift, og hvornår der er tale om en ren fiskal afgift.

Regeringen har selv illustreret denne umulighed ved ikke at kunne fremlægge et forslag til, hvilke af-

gifter den ønsker vedtaget med flertal, og hvilke EU ikke skal kunne vedtage ved flertalsafgørelser.

Dermed har Danmark givet startskuddet til, at EU i endnu højere grad end i dag blander sig i de enkelte landes finansieringspolitik – herunder skattepolitikken, noget, som Dansk Folkeparti er overbevidst om, at flertallet af danskere er stærkt imod.

Enhedslisten finder, at den danske regerings forslag om flertalsafgørelser om afgifter åbner op for, at et flertal i EU's Ministerråd kan tvinge landene til at opkræve bestemte afgifter. Det betyder, at EU får magt til at blande sig i dansk skattepolitik. Det er en voldsom og helt uacceptabel udvidelse af unionsmagten. Selv om regeringen lægger op til, at der skal ske en klar afgrænsning af flertalsafgørelser i forhold til personskatter og moms, er der for Enhedslisten ikke tvivl om, at det ikke vil blive begrænset til afgifter på miljøområdet.

Der er andre lande, som langt hellere ser flertalsafgørelser og harmoniseringer af moms- og skatteområdet. Disse lande vil derfor kunne bruge en eventuel vedtagelse af flertalsafgørelser på miljøområdet som rambuk for at få indført flertalsafgørelser på finansområdet generelt.

Ifølge Politiken den 7. september 1996 sagde statsministeren, at »... strategien (var) klar: Først skal EU-landene blive enige om, at EU generelt kan indføre flertalsafgørelser på miljøafgifter. Når det er sket, skal landene præcist definere, hvilke afgifter der kan underlægges flertalsafgørelser«.

Denne politik bliver en lang glidebane i forhold til yderligere afgivelse af magt og kompetence til EU som sådan. Derfor mener Enhedslisten, at den danske regering burde meddele Europa-Kommissionen, at Danmark er imod enhver form for moms- og afgiftsharmonisering og om fornødent vil bruge sit veto til at hindre dette.